

Патријарх Данило: Пост је принос човекове љубави Богу

Његово блаженство Патријарх румунски господин Данило у беседи изговореној у недељу Адамовог изгнанства из раја, 17. марта 2024. године, у капели Светог великомученика Георгија у Патријаршијском двору, истакао је да нам јеванђелски одломак, из Матеја 6, 14-21, суштински показује да је „пост принос човекове љубави према Богу“.

Патријарх Данило је изнео три главне духовне поуке из недељног Јеванђеља: „Прво, учење је да ако ми опраштамо грешке ближњима, Бог ће и нама опростити наше грешке. Друго, учење се тиче поста, наиме да је пост самодаривање или приношење човекове љубави Богу у знак захвалности за дар живота и као жеља за освећењем душе и тела. Треће, Јеванђеље нас учи истини у вези са небеским благом. То су светлости сабране у души молитвом и добрим делима. Ова три учења руководе читавим периодом 40-дневног поста у који улазимо кроз вечерње ове недеље“.

Затим је говорио о важности праштања грешака ближњима као суштинском

чину да бисмо добили опроштај од Бога. „Опраштање грешака наших ближњих просветљује душу за њену заједницу са Богом. Праштамо грешке другима да бисмо били у миру и заједници са свим људима и да бисмо личили на милостивог и праштајућег Бога. Јеванђеље нас учи да однос човека према Богу зависи од човековог односа према ближњему. То јест, човек се не може приближити Богу прелазећи преко ближњег. Исто тако, праштање грешака других негује у човеку смирење и милосрдну љубав, који се рађају из молитве. Када човек опрашта ближњему, он се понизује и постаје милостив. Опраштање грешака, међутим, значи и разапињање сопствене себичности. Тамо где има много гордости, а себичност није разапета, нема способности да се опраштају грешке других. Истовремено, морамо такође тражити да нам сви други људи опросте наше грешке. Зато на вечерњој служби на данашњи дан, у недељу изгона Адама, постоји и овај обред међусобног праштања. Велики траже опроштај од малишана и једни од других, тако да овај Васкршњи пост буде пут пун смирења, жеље да се прашта и буде опрштено и да се духовно напредује путем смерне и милосрдне љубави“, навео је Његово блаженство.

Патријарх румунски је тада објаснио да је пост чин смирења и самоприноса, као жеља за освећењем душе и тела: „Дајемо се тиме што у дане поста показујемо да је наша љубав према Богу, Дародавцу. живот и сви материјални и духовни дарови, важнији је од материјалних дарова које конзумирамо. У ствари, ово је суштина поста: знак љубави верног човека према Богу. Пост нам показује како да ценимо Бога Дародавца. Када је Адаму било заповеђено да не једе са једног дрвета у рају, то је заправо био тест, испит за њега да бира између послушности Богу, Дародавцу неба и живота, и дарова примљених од Бога. На тренутак су Адам и Ева заборавили на Дародавца и похлепно пришли заустављеном дрвету. Тиме су доказали да више цене дарове од Дародавца. Стога нас сада Спаситељ учи да постом морамо показати да волимо Бога, Животворног, више од дарова које нам Он нуди, и да морамо да волимо духовне, небеске дарове више него материјалне, ограничене дарове и пролазне. Овај пост верних је и знак захвалности, захвалности Богу за дар живота. Када човек не једе, него се много моли Богу, испуњава се благодаћу Божијом у души и телу. Стога је пост, осим што је знак човекове благодарности Богу, и жеља за освећењем душе и тела“.

У исто време, Патријарх Данило је објаснио зашто је Адам протеран из раја: „Адам и Ева су изгубили Рај због три велике грешке. Прво, они се нису покорили Богу, него змији, кушачу. Друго, нису постили, односно нису се

уздржавали, и дар је постао важнији од Дародавца, Бога. (...) Трећа грешка је што, након што је погрешно, није тражио опроштај, није се покајао, већ је окривио Еву, а она змију. Од тада па до сада грешни човек оптужује друге и оправдава себе. У покајању, ми признајемо сопствена грешка без оптуживања других. Недеља изгона Адама са неба значи да је пост који почиње у понедељак период исправљања слушањем Бога а посебно слушањем речи Светог писма и светих речи светих служби, многих молитава, и постом као уздржавањем од производа животињског порекла, који више предиспонира телесним страстима, али и уздржавањем од сваке зле мисли, речи и дела, господарења над другима или омаловажавања и осуђивања својих ближњих“, нагласио је Патријарх Данило.

На крају, Његово блаженство је истакао да је пост период у коме се човек труди да се ослободи страсти похлепе, како би стекао духовне плодове. „Потпуни пост подразумева не само уздржавање од намирница животињског порекла и њихову замену производима биљног порекла, већ и промену начина гледања, говора и живота. Ова промена значи продуховљење, значи непристрасно размишљање. Велики пост је период ослобођења од материјалне похлепе и похлепе погледа и дела, да се та похлепа замени ограниченим и пролазним материјалним добрима у жељи за духовним богаћењем, за небеске дарове, што значи светост, мир, радост и све плодове Духа Светога негованог кроз веру и богоугодни живот. Зато период поста није само период самообуздавања, већ период продуховљења душе и тела. Овим осећамо да се Васкрсење показује да делује у току поста кроз ослобађање од грешних страсти и кроз опроштај који се добија кроз исповест и причешће Евхаристије чешће, јер је овај период поста, у ствари, период подизања душе од смрти изазване грехом . Ово уздизање душе је почетак васкрсења. Период поста има у виду прослављање Свете Пасхе, али дело Васкрсења, као васкрсење из смрти изазване грехом у животу човека, јесте дело кроз цео период поста“, рекао је Патријарх Данило.

mitropolija.com